

ντέφι

2

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

✓ ELVIN
JONES
(ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ)

✓ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ
ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ
ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ

✓ ΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

✓ ΉΛΑΓΚΕΣ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΠΑΤΗΣΕ
ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

✓ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ

✓ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

✓ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΕΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ

✓ ΛΑΪΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ

✓ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΚΜΑ

✓ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝ ΡΟΛΛ

✓ ΉΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΑΣ

✓ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Αρβανιτης
825

Ο
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ
ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΟΣ

ΔΙΣΚΟΣ
ΤΩΝ
STONES

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

ΝΤΕΦΙ

**ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ**

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 6449.105
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΚΟΥΡΑΕΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

**ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ**
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΙΑ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΤΕΥΧΟΣ 2

1982

ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
ΣΧΟΛΙΑ	2-10
GARY PEACOCK TRIO	11
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ	12-13
ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ	
ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ	14-19
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	20-21
ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ	22-24
ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ	
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ	25-31
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	32-33
ΜΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΤΗΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ	34-35
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ	
ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ	36-37
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ	38
ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ	39-40
ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ	41
ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	42-48
ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ	49-51
ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	52-54
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ - ΜΕΡΟΣ Β	55-57
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	58-59
ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	60-61
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	62-68
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ	69-72

ΚΤΗΝΗ ...

Για πολλά χρόνια τα ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ των αγοριών και των κοριτσιών με τα ονειροπόλα μάτια, που σφάχτηκαν, κήκαν ζωντανά ή κατακομματιάστηκαν από το αμερικανοκίνητο ισραηλινό ΤΕΡΑΣ, θα πλανιούνται όχι μόνο πάνω από τη σφυροκοπημένη ΓΗ ΤΟΥΣ και τα χαλάσματα των σπιτιών τους, αλλά και μέσα στη ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ αυτών, που κάτι τους έχει απομείνει απ' αυτήν.

Λόγια συμπαράστασης, λόγια αλληλεγγύης, λόγια αγανάκτησης... είναι ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ...

Βρωμερά υποκείμενα, Ρήγκαν - Μπέγκιν - Σαρόν - και-όλοι-οι-όμοιοί-σας, ναζήδες, κτήνη, το ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΑΣ είναι τόσο προμελετημένο, τόσο επαγγελματικό, τόσο ειδεχθές και τόσο στυγερό, που σιχαίνομαι και να ΣΑΣ ΦΤΥΣΩ.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ...

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο	1.200 δρχ.
Για έξη μήνες	600 δρχ.
Επιχειρήσεις	2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων	900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:

Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

Για αναδημοσίευση κειμένων-σχεδίων
και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ
απαιτείται άδεια από τον εκδότη.

ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Οι αυταπάτες είναι μερικές φορές αναγκαίες στη ζωή μας, γιατί συνδέονται με την ελπίδα και εξισορροπούν την απαισιοδοξία που φυσιολογικά απορρέει απ' τη βαρβαρότητα των συστημάτων, των ανθρώπων και των γεγονότων. Την απαισιοδοξία, που όσο πιο ρεαλιστής είσαι τόσο πιο συντριπτική είναι.

Όμως αν οι αυταπάτες, που μόνοι μας καλλιεργούμε, έχουνε τέτοιες ψυχοθεραπευτικές επιδράσεις, οι αυταπάτες που τα κάθε λογής μεγάλα πολιτικο - οικονομικά συμφέροντα δημιουργούν στους λαούς και στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, αυτές οι ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ είναι ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΕΣ, ψυχικά και σωματικά, γι' αυτούς που τις καταναλώνουν. Και όσο περισσότερο αληθοφανείς είναι τόσο περισσότερο ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ, γιατί η καταστροφικότητα τους είναι ευθέως ανάλογη με την αισιοδοξία και τον εφησυχασμό που δημιουργούνε.

Σε τέτοιες στιγμές, ειδικά, σιχαίνομαι την πολιτικολογία. Τι να πει κανείς κάτω απ' το βάρος των ιδίων των φοβερών γεγονότων;

Παρ' όλα αυτά αν δεν το βγάλω αυτό που νοιώθω θα σκάσω, έστω και διακινδυνεύοντας να δυσανεστήσω φίλους αναγνώστες που, για λόγους προσωπικής ισορροπίας, ενοχλούνται από το τρίξιμο των δικών τους αυταπατών.

Αφορμή λοιπόν για μερικές σκέψεις, οι κύριοι τίτλοι του ΡΙΖΟ-ΣΠΑΣΤΗ της Τετάρτης 16 Ιουνίου, που λένε *Πολύ θετική χαρακτηρίζει η ΡΛΟ τη σοβιετική δήλωση - Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΗΣ ΕΣΣΔ εμψυχώνει τους Παλαιστίνιους*. Αναρωτιέμαι λοιπόν και λέω: Ήταν ή όχι ΑΥΤΑΠΑΤΗ των Παλαιστινίων να πιστεύουν ότι έχοντας την υποστήριξη της ΕΣΣΔ (και των αραβικών κρατών, βέβαια) δεν θα έφταναν ποτέ σ' αυτό το τραγικό κατάντημα;

Αναρωτιέμαι αν θα αντιπαρτάσσονταν στη στρατιωτική μηχανή των αμερικανο - εβραίων

σαν ταχτικός στρατός αν ήξεραν ότι με άνεση και ανενόχλητα οι Εβραίοι θα μπορούσαν να πέσουν πάνω τους οποιαδήποτε στιγμή και να τους κατασπαράξουν!

Έχω τήν εντύπωση πως αν υποπτευόντουσαν τη φοβερή αλήθεια θα ενεργούσαν διαφορετικά. Κι ας μη μου πει κανείς ότι οι Παλαιστίνιοι έδιναν τη δίκαιη μάχη τους σε τέτοια κλίμακα χωρίς τη διαβεβαίωση των (φραστικά τουλάχιστον) υποστηρικτών τους για ουσιαστική προστασία τους σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου.

Όπως και να 'χει, τράφηκαν με φρικτές ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, είτε γιατί νόμιζαν ότι δεν θα αφεθούν ουσιαστικά μόνοι είτε γιατί νόμιζαν ότι μπορούν μόνοι τους να αντιμετωπίσουν τη σαρκοβόρα κι αδίσταχτη εβραϊκή ιδεολογία.

Για την ευθύνη αυτών που καλλιεργούν τις ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ δεν μπορώ να πω τίποτα. Τη «δουλειά» τους κάνουν.

Βέβαια, στον πάτο του βαρελιού οι ίδιες οι εξελίξεις διαλύουν αρκετές απ' τις ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, αλλά τότε για πολλούς είναι αργά,

γιατί έχουνε φάει κατάμουτρα κά ποια οβίδα, άλλοι έχουν παραφρονήσει ή τείνουν προς τα εκεί και άλλοι αθεράπευτα εθισμένοι τρώνε τις νέες ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, που με μεγάλη μαεστρία οι ρυθμιστές του κόσμου και οι σερβιτόροι τους σερβίρουν μαζικά, συστηματικά και απλόχερα.

Οι Παλαιστίνιοι φαίνεται ότι είναι αδιόρθωτα ρομαντικοί και ευκολόπιστοι. Μέσα στα λίγα τελευταία χρόνια κατασφάζονται για ΤΡΙΤΗ φορά.

Ποιός τους προστάτευσε όταν τους έσφαξαν οι Ιορδανοί του Χου σείν; ΚΑΝΕΙΣ!

Ποιός τους προστάτευσε όταν τους έσφαξαν οι Σύριοι του Άσαντ; ΚΑΝΕΙΣ!

Ποιός τους προστάτευσε από τη σφαγή των Εβραίων του Μπέγκιν; ΚΑΝΕΙΣ!

Με τέτοιους φίλους τι να τους κάνεις τους εχθρούς;

Σ. Ελληνιάδης

Το ΝΤΕΦΙ ευχαριστεί θερμά όλους τους δημοσιογράφους που νοιάστηκαν να γράψουν για την εκδοσή του στις εφημερίδες και τα περιοδικά που δουλεύουν.

Μέχρι στιγμής έπεσαν στην αντίληψή μας δημοσιεύματα σε ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΤΟ ΒΗΜΑ, ΤΑ ΝΕΑ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΑΥΓΗ, ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ, ΑΚΡΟΠΟΛΗ και ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ.

Ενδεικτικά (και αποσπασματικά) μεταφέρουμε:

● Μια ομάδα παθιασμένων με τη μουσική και κυρίως την ελληνική, μαζεύτηκαν κι έβγαλαν ένα περιοδικό καλύτερο ίσως και από τις προσδοκίες τους: Το «Ντέφι». Με θαυμάσια κείμενα και θαυμάσια παρουσίαση κατόρθωσαν να μπουν στον ευαίσθητο αυτό χώρο με ελπίδες - και ευχές - να στεριώσουν...

(ΤΟ ΒΗΜΑ, 26-5-82)

● ΕΝΑ «ΝΤΕΦΙ» ΜΕ ΩΡΑΙΟΝ ΗΧΟ: Συνήθως διαβάζουμε περιοδικά που εκδίδονται ή για να τραβήξουν παραδάκι ή για να προσπαθήσουν «να καλύψουν το κενόν εις τον χώρο του...» Απλά, δίχως τυμπανοκρουσίες, κυκλοφόρησε το «ΤΟ ΝΤΕΦΙ», με υπότιτλο «Περιοδικό για το τραγούδι». Πληρώσαμε, διστακτικά, το κατοστάρι στο περίπτερο αλλά διαπιστώσαμε ότι άξιζε και τον κόπο και το χρήμα. Γράψιμο χλωρό, πολυφωνία, τα σύκα σύκα, άγγιγμα των θεμάτων του πολυπαθού ελληνικού τραγουδιού με σεβασμό αλλά και τόλμη. Παράλληλα και μια «άλλη ματιά» στο χώρο του ξένου τραγουδιού. Γράφουν στο προλογικό σημείωμα: «Είμαστε μια ομάδα στην οποία επικρατεί σύμπνοια ως προς το ότι τα μουσικά μας πράγματα είναι κουβάρι. Είπαμε λοιπόν, ας τσακώσουμε το κουβάρι μπας και βρούμε κάποια άκρη. Κι αν δεν τη βρούμε, τουλάχιστο θα σκοτώσουμε τον καιρό μας κλωτσώντας το κουβάρι...» Πέρα από το αν συμφωνήσει κανείς ή διαφωνήσει με τις απόψεις αυτών των ανθρώπων, εμείς διαισθανόμαστε τη σπανιότερη ίσως αρετή της εποχής μας: Αφιλοκέρδεια. Κι ο Ερμής ας δώσει να μη διαψευστούμε...

(ΤΑ ΝΕΑ - ωτοβλεπίες, 2-6-82)

● ...στη συντακτική του ομάδα, οι γνωστοί μας από την ποικίλη προσφορά τους στα μουσικά μας πράγματα..., που αποτελούν μια υπολογίσιμη εγγύηση για την ποιότητα του περιοδικού. Το πρώτο τεύχος, πάντως, είναι κάτι περισσότερο από δείγμα προθέσεων.

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 29-5-82)

Το «Ντέφι»

● Μπορεί να έχει κανείς αρκετές αντιρρήσεις, για μερικά απ' τα κείμενα του καινούργιου περιοδικού «Ντέφι» που ασχολείται με τα μουσικά πράγματα της χώρας, αλλά δεν μπορεί να μην παραδεχτεί, ότι διαβάζεται και μάλιστα... μονορούφι. Συγκρατώ και σας μεταφέρω μια παράγραφο απ' τον πρόλογο των εκδοτών.. «Για να μπορέσουμε να εκθέσουμε τις απόψεις μας χωρίς προληπτική λογοκρισία και χωρίς εμπόρο - βιομηχανο - και ούτω καθ' εξής σκοπιμότητες, αλλά και

χωρίς να νομίζουμε ότι έτσι εύκολα θα καθαρίσουμε με το ΜΠΕΡΔΕΜΑ που υπάρχει...». Κράμα αισιοδοξίας και απαισιοδοξίας αυτό το κομματάκι, αλλά και γνώση της πραγματικότητας... Ας πάνε καλά τα παιδιά... Η πολυφωνία ποτέ δεν έβλαψε.

(ΑΚΡΟΠΟΛΗ, 4-6-82)

● Κυκλοφόρησε το «Ντέφι», το καινούργιο «περιοδικό για το τραγούδι», και απ' ό,τι φαίνεται δεν κυκλοφόρησε απλώς για να κυκλοφορήσει! Ξεκάθαρες θέσεις και απόψεις με ξεκάθαρες υπογραφές καθαρών κατ' αρχήν ανθρώπων, έρχονται να μας ξεκουνήσουνε λιγάκι από την κατάσταση υπνωτισμού στην οποία έχουμε περιπέσει σε ό,τι αφορά το ελληνικό τραγούδι. Κι ανάμεσα σ' όλα τα γραφτά του καινούργιου περιοδικού, υπάρχει κι ένα γράμμα του Σαββόπουλου περί Μικρούτσικου που θάταν αρκετό σαν αφορμή για να ταραχτούν επιτέλους τα νερά, για να ξαναγίνουμε επιτέλους λίγο πιο άμεσοι και ανθρώπινοι, βρίζοντας ευθέως και όχι πλαγίως ό,τι θεωρούμε κατάπτυστο. Ο Διονύσης του τα λέει χύμα του Μικρούτσικου («Βρε ανόητε, και αντάξιε του ονόματός σου» πχ), δίνοντάς μας ως σκυτάλη μια τίμα επιθετικότητα που θα μπορούσε να μας βγει σε καλό βάζοντας τα πράγματα στη θέση τους. Έτσι που σκέφτεται κανείς αν είναι τελικά πολύ νωθρή, αντιδημιουργική και υποκριτική η τακτική της Γαλατικής ευγένειας που καθιερώθηκε στα περί την τέχνη πρόσωπα και γραφτά. Μήπως ήρθε ο καιρός να ανοίξουμε το στόμα μας όλοι και να μιλήσουμε λίγο πιο χοντρά αποκαλύπτοντας όχι πια «το σύστημα» αλλά τους ατάλαντους υπηρέτες και αφέντες του;

(ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3-6-82)

Και μια συνέχεια (με παρασκήνιο)

● Γράφοντας για το «Ντέφι», το νέο «περιοδικό για το τραγούδι», και βέβαια δεν είχαμε πρόθεση να θίγουμε το Θάνο Μικρούτσικο. Άλλωστε πολλές φορές από τον ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ έχουμε επαινέσει τη δουλειά του και το αναμφισβήτητο ταλέντο του έχει ξεπεράσει τα ελληνικά σύνορα. Βεβαίως οι απόψεις που θα διατυπώνονται στο «Ντέφι» δε σημαίνει ότι είναι και δικές μας απόψεις. Εμείς, έχουμε τις δικές μας που τις διατυπώνουμε στο περιοδικό μας. Και οι απόψεις μας για το Θάνο είναι οι καλύτερες.

(ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10-6-82)

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟΥ

Το Σάββατο 15 Μαΐου, η τηλεόραση της ΕΡΤ, πρόβαλε την εκπομπή: «Ο κόσμος του ρεμπέτικου», παραγωγής του τμήματος ειδικών εκπομπών.

Είναι γεγονός πως τα τελευταία χρόνια διαρκώς πληθαίνουν οι κάθε είδους δραστηριότητες και εκδηλώσεις, σοβαρές ή όχι, σχετικά με το ρεμπέτικο και δεν είναι του παρόντος να ασχοληθούμε με το θέμα αυτό. Θα σταθούμε απλώς λίγο, στο τι αξιόλογο κατά τη γνώμη μας, έχει γίνει τα τελευταία αυτά χρόνια από την ελληνική τηλεόραση.

Πριν εξ περίπου χρόνια, η εκπομπή «Μουσική βραδυά» με επιμέλεια του Γιώργου Παπαστεφάνου παραγωγής της ίδιας της ΕΡΤ παρουσίασε την ιστορία του «ρεμπέτικου», που θεωρήθηκε και από τον τύπο, σαν η μοναδική σχετικά ολοκληρωμένη τότε, απόπειρα του είδους, με σοβαρότητα αντιμετωπισμένη και θαυμάσια αποτελέσματα έτσι που να συγκαταλέγεται στις πιο πετυχημένες εκπομπές (αν όχι η πιο πετυχημένη) της σειράς αυτής.

Ακόμη ένας αριθμός εκπομπών μονογραφιών ας πούμε ή επί μέρους θεμάτων του ρεμπέτικου αντιμετωπίστηκε συχνά με επιτυχία και πάντως με υπευθυνότητα όπως π.χ. από την τόσο αξιόλογη εκπομπή της ΕΡΤ «παρασκήνιο».

Όλοι τους, οι πιο πάνω, είχαν αντιληφθεί πως μια κάποια σοβαρή έρευνα άρχισε να γίνεται, στον τομέα αυτόν και έτσι χρησιμο-

ποιούσαν όσα στοιχεία και πληροφορίες μπορούσαν να αντλήσουν απ' αυτήν, προκειμένου να αντιμετωπίσουν ο καθένας όπως νόμιζε το αντικείμενό του.

Τουλάχιστον, κάτι ανάλογο, περιμέναμε μετά την αναγγελία της νέας, για το ρεμπέτικο, τηλεοπτικής εκπομπής και μάλιστα τώρα πιο προχωρημένο, αφού στο μεταξύ και άλλα βήματα είχαν γίνει προς την κατεύθυνση της έρευνας του όχι και τόσο ευτελούς αυτού φαινομένου, της πρόσφατης κοινωνικής ιστορίας του τόπου μας, όπως είναι το ρεμπέτικο.

Και τι είδαμε και προπαντός τι ακούσαμε;

«Λίθους, πλίνθους και κεράμους, ατάκτως ερριμένους». Σύγχυση, άγνοια παχυλή, μπλα-μπλα κοινωνιολογικό που το φώναζαν από μακριά, αμάσητα και κακοχωνεμένα στοιχεία όπως από το βιβλίο του Στ. Δαμιανάκου «Κοινωνιολογία του Ρεμπέτικου». Κουτσομπολιά έως φήμες: κάτι για Μπάτη, κάτι για Δελιά, Μάρκο και δε συμμαζεύεται.

Δεν αρκεί νάχει κανείς «υπόψη» του, το βιβλίο του Δαμιανάκου ή του κοινωνιολόγου DICK HEBDIGE για την «υποκουλτούρα και το νόημα του στυλ» όπως αναφέρει ο συγγραφέας του σχετικού με την εκπομπή σημειώματος, για να συγγράψει σενάριο για το ρεμπέτικο. Προϋποθέτει την απόπειρα προσέγγισης ενός είδους μουσικοποιητικού, που απαριθμεί χιλιάδες τραγούδια, έχει είδη και κατηγορίες, αφετηρίες και διαδρομές και πολλά άλλα χαρακτηριστικά που όλα τους συνθέτουν ένα ευρύ πεδίο πολυσύνθετης αντιμετώπισης και έρευνας. Και αν ο ίδιος δεν ήταν σε θέση για κάτι τέτοιο, ας συμβουλευόταν κάποιον ή κάποιους.

Ο Τάσος Σχορέλης που αναγράφεται σαν σύμβουλος εκπομπής φάνηκε για λίγο και δεν αναγνωρίστηκε να υπάρχει πουθενά, στα απερίγραπτα κείμενα, με τις γλυκερές όσο και αυθαίρετες αισθηματολογίες και τα αλαλούμ περί Λεμονάδικων, Καραϊσκάκη και «glissante» του μπουζουκιού.

Και το αναπαραστατικό μέρος;

Τι να πει κανείς γιαυτό;

Πώς ο Ανέστος Δελιάς ή Αρτέμης, από τους κορυφαίους του ρεμπέτικου και χωρίς καμιά πραγματική σχέση με τον υπόκοσμο, που βρέθηκε σκασμένος από την πρέζα, δηλ. την ηρωίνη και την πείνα ένα πρωί, στα μαύρα χρόνια της κατοχής, έξω από έναν τεκέ στα 29 του χρόνια, πώς λέμε, στην ταινία, ως λαϊκός γκόμενος πρόσφατης κοψιάς, σκοτώνεται με πιστολιές σ' έναν δρόμο, από παρόμοιο τύπο; Προηγουμένως δε, μαζί με νεαρά γκομενίτσα της σήμερα, έχει στιχομυθία, όπου τον αποκαλεί «Αρτεμάκη», και το όλον, σε ύφος Τσιφόρου και αυτό της κακιάς ώρας, που πρόδιδε, όσο τίποτε άλλο τις αστικές φαντασιώσεις του συγγραφέα για τον κόσμο του ρεμπέτικου.

Και δεν μιλάμε για την αισθητική των κατασκευαστών της εκπομπής. Αυτό το γούστο διέθεταν, ανάλογα έπραξαν.

Αλλά θέλουμε να ξέρουμε τον αρμόδιο προϊστάμενο της ΕΡΤ που ενέκρινε αυτό το, επιεικώς ηλίθιο, κατασκευάσμα. Με ποιά προσόντα, τι γνώσεις και τελικά ποιο δικαίωμα άφησε την εκπομπή αυτή να παιχτεί και κατ' αρχήν πώς δεν παρακολούθησε το τι γινόταν, όταν φτιαχνόταν.

Έγινε πρόσφατα γνωστό από τον τύπο, πως η ΕΡΤ ενέκρινε τη σειρά 13 επεισοδίων δραματοποιημένων για το ρεμπέτικο που σημαίνει πως πάλι θάχουμε και ενότητες με ηθοποιούς που θα υποδύονται υποτίθεται διάφορους ρεμπέτες και μη.

Το ερώτημα μπαίνει επιτακτικά. Με ποιές προϋποθέσεις θα γίνονται όλα αυτά, για ένα ιστορικο-κοινωνικό κατ' αρχάς φαινόμενο, όπως ξανάπαμε, που τώρα ψάχνεται, ακόμα αδιερεύνητο και ακαταστάλαχτο, αλλά που για πολλούς και ποικίλους λόγους τροφοδοτεί την κατανάλωση και τη μαζική εκμετάλλευση από το σχετικό εμπόριο. Ποιοι είναι οι αρμόδιοι της ΕΡΤ, που θα μας διασφαλίσουν, με τον έλεγχό τους, πάνω στο προϊόν που θα παράγουν, από παρόμοια ολισθήματα; Τι θάκαναν αν είχαν ν' αντιμετωπίσουν ένα άλλο θέμα, «σοβαρό» όμως-κατ' αυτούς-της ιστορίας

μας; Θα τολμήσουν να αγνοήσουν την κατακραυγή; Ούτε βέβαια θα το διανοούνται. Εδώ είναι ξέφραγο αμπέλι; Ή και πονηρά σκεπτόμενοι θα το πουλήσουν κι αυτό με περισσή αναίδεια και θρασύτητα στους ξένους «κουτόφραγκους» (η Σουηδία μάθαμε ήταν το πρώτο θύμα). Εμείς πάντως, απαντώντας σ' αυτή τη βίαιη πρόκληση, δηλώνουμε πως το πρώτο που θα κάνουμε σαν μοναδικό μέσο άμυνας αλλά και προστασίας και από το ρεζιλίκι, είναι να ενημερώσουμε τους ξένους και πρώτα τη Σουηδική τηλεόραση για το τι, κατά τις απόψεις μας, αγοράζει.

Και κάτι ακόμη. Η νέα σειρά θα στοιχίσει είκοσι εκατομμύρια και δεν ξέρουμε τι στοίχισε η προηγούμενη εκπομπή. Δεν λέμε βέβαια πως άριστα θα μπορούσαν πρώτα να χρηματοδοτήσουν τη σχετική έρευνα από ειδικούς επιστήμονες κ.λ.π., με τα λεφτά αυτά, και μετά ν' αποτολμήσουν τις ταινίες. Και δεν το λέμε, γιατί ενώ έχουμε πεισθεί πως οι εξαγγελίες για προώθηση των ερευνών στον τόπο μας, δεν θα μείνουν τώρα νεκρό γράμμα, εν τούτοις προηγούνται ίσως άλλοι τομείς πολύ αποδοτικότεροι και αναγκαίοι άμεσα.

Αλλά και μέρος έστω, αυτών των χρημάτων θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση ενός κάποιου ταμείου, κάποιας αρωγής προς διάφορους γνωστούς ή όχι, εναπομείναντες του ρεμπέτικου, που αναξιοπαθούν ενώ γύρω τους γίνεται τόση κακόγουστη ή και ύποπτη βαβούρα.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΧΑΛΑΡΗ

Εδώ και κάμποσα χρόνια, κάθε τέτοια εποχή -Πάσχα, Χριστούγεννα-, η τηλεόραση μας προ-

σφέρει κι από ένα «έργο» του Χριστόδουλου Χάλαρη. Συνεργάτης του «Ντεφιού» είδε την Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ ένα «Βυζαντινό δρώμενο» πάλι του Χάλαρη, μ' έναν ηθοποιό με Χλαμύδα να διαβάζει (φλού αρτιστική η εικόνα) κείμενα σχετικά με τις μέρες, μια ορχήστρα, τραγουδιστή και ψάλτη με ταλέντο, να διασύρονται και να διασύρουν με τον πιο ανόητο τρόπο, ό,τι ωραιότερο έχει να παρουσιάσει η μουσική ιστορία του Ελληνορθόδοξου πολιτισμού.

Αυτό που εμφανίζεται (και που εμφανίστηκε και φέτος) ως έργο του Χριστόδουλου Χάλαρη είναι διάφορες καταπληκτικές μελωδίες από τη βυζαντινή εκκλησιαστική μουσική παραλλαγμένες κάπως, ένα σόλο κλαρίνο (Γιάννης Βασιλόπουλος) να παίζει ταξίμια πάνω στην εκάστοτε κλίμακα, μερικά βιολιά, ένα ούτι, μια ποντιακή λύρα σαν υπερφυσικός μπέμπης, ένα άλλο απροσδιόριστο όργανο (έμοιαζε με ξιφία) να παίζει ισοκρατήματα και τους ψάλτες και τραγουδιστές να κάνουν αυτά που ξέρουν.

Αφήνουμε έξω τα ντεκόρ και τα ενδυματολογικά γιατί είναι απερίγραπτα.

Οι ερωτήσεις απ' αυτό το θέαμα και προπάντος ακρόαμα είναι:

1. Σε τι συνίσταται το έργο Χάλαρη; Έγραψε το σενάριο; Γιατί μουσική πρωτότυπη δεν υπάρχει, ούτε και ενορχήστρωση (ευτυχώς).
2. Αυτού του είδους η παρουσίαση της Βυζαντινής Μουσικής τι είναι; Είναι καλύτερη από το πρωτότυπο; Δεν είναι! Και στο τελευταίο εκκλησάκι, η παράδοση έχει φροντήσει να είναι τα ακούσματα πολύ πιο γλυκά κι ελκυστικά και σίγουρα. Είναι πείραμα; Και σε τι συνίσταται το πείραμα;
3. Αυτά τα χοντροκομμένα όργανα που φτιάχνει ο Χάλαρης και τα λέει πρωτότυπα ή βυζαντινά ποιές ανάγκες εξυπηρετούν; Βυζαντινά όργανα υπήρξαν 2-3 (τα λέει ο σοφός Σίμων Καρράς, αλλά και ο Φοίβος Ανωγειανάκης): το κανονάκι και ο ταμπουράς. Άντε και το λαγούτο και η λύρα. Έχουμε περιγραφές τους πλήρεις. Ο Χάλαρης έφτιαξε δικά του

μεγαλύτερα βλέποντας —λέει— τοιχογραφίες και παλιές αγιογραφίες. Δεν ξέρει ούτε αυτό το απλό, ότι οι αγιογράφοι και οι ζωγράφοι δεν είναι φωτογράφοι, αλλά καλλιτέχνες και δεν αποτυπώνουν ό,τι βλέπουν ακριβώς γιατί δεν ενδιαφέρει αυτό την τέχνη. Και εν πάση περιπτώσει υπάρχουν αρμόδιοι να τα δουν αυτά τα πράγματα. Όχι να πλακώνει ο πάσα ένας τα κόντρα πλακέ (!) και να φτιάχνει βυζαντινά όργανα! Για τα «πρωτότυπα», άστ' τα καλλίτερα! Τι αποκοτιά! Να μην σου φτάνουν για το «έργο» σου τα καταπληκτικά όργανα της δυτικής και ανατολικής παράδοσης, τα δουλεμένα από καλλιτέχνες, μουσικούς και οργανοποιούς μεγάλους, και να φτιάχνεις άσχετα, μα τελείως άσχετα δικά σου!

Είναι απαράδεκτα πράγματα αυτά. Πουθενά στον κόσμο δεν θα μπορούσαν να γίνουν!

Ας όψεται, όμως, που η διανόηση στην Ελλάδα (ο Θεός, ναι, ο Θεός να την κάνει διανόηση) χάρισε την εκκλησιά και τον καταπληκτικό πολιτισμό της, όπως χάρισε και τα δημοτικά τραγούδια, στους αντιδραστικούς που δεν ξέρουν να βγουν και να υπερασπιστούν το μεγαλείο της Βυζαντινής μουσικής. Κι έτσι ο καθένας κάνει ότι του κατέβει. Και εντάξει να κάνει! Όχι όμως να το υιοθετούν επιτόπου όλοι και να παίζεται αυτό το πράγμα στην τηλεόραση.

Οποιανού του βαστούν τα κότσια και είναι μουσικός της τάξεως των Βυζαντινών μελωδώνας βγει κι ας κάνει διασκευές και εναρμόνιση, κι ότι θέλει, και να κριθεί κατόπιν. Αλλά όχι πια, τέτοια ασχετοσύνη να περνιέται για ποιότητα.

Αν οι άγιοι πατέρες υμνωδοί που έφτιαξαν αυτή την μουσική δεν έχουν βαρεθεί με τα καμώματα των διαφόρων εδώ κάτω στη γή, πρέπει να μεσολαβήσουν στον Άγιο Πέτρο να πάνε στην Κόλαση όλοι αυτοί οι συνθέτες «έργων», γιατί σε τούτο τον κόσμο και σε τούτο τον τόπο τίποτα δεν πληρώνεται.

Η ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΛΛΟΤΕ «ΝΕΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ»

Η αντίληψη για την ποιότητα όσων έχουν την ευθύνη των μουσικών προγραμμάτων στα ραδιο-τηλεοπτικά μας δίκτυα φαίνεται ότι αρχίζει και τελειώνει στο «Νέο Κύμα».

Το ελαφρότατο αυτό είδος, που εμφανίστηκε σαν παραφυάδα (τι παραφυάδα! ζιζάνιο κανονικό) των τραγουδιών του Θεοδωράκη και Χατζιδάκι, στη δεκαετία του '60, και που στην εποχή του έπαιξε —είν' αλήθεια— κάποιο ρόλο, όχι ως καλλιτεχνικό γεγονός, αλλά επειδή στεγάστηκε στα συμπαθητικά στέκια που ονομάστηκαν τότε «μπουάτ», βασανίζει ακόμα τη συνείδηση πολλών προεικοσαετίας νέων που είναι (είμαστε), πλέον, σαραντάρηδες. Τη θυμίζει και μας θυμίζει τα νειάτα μας, τα ξένοιαστα φοιτητικά χρόνια και προπάντως, το πρώτο μουσικό σκαλοπάτι μετά τα απαραίτητα ελαφρά τραγούδια του Μωράκη, του Πλέσσα και του Γιάννη Βογιατζή. Είκοσι χρόνια πέρασαν και ορισμένα βρίσκονται ακόμα σ' αυτό το πρώτο σκαλοπάτι (σάμπως είχε δεύτερο; Οι ψηλές σκάλες ήταν και είναι αλλού!).

Να λοιπόν τώρα, που δόθηκε προφανώς κάποιο σύνθημα για

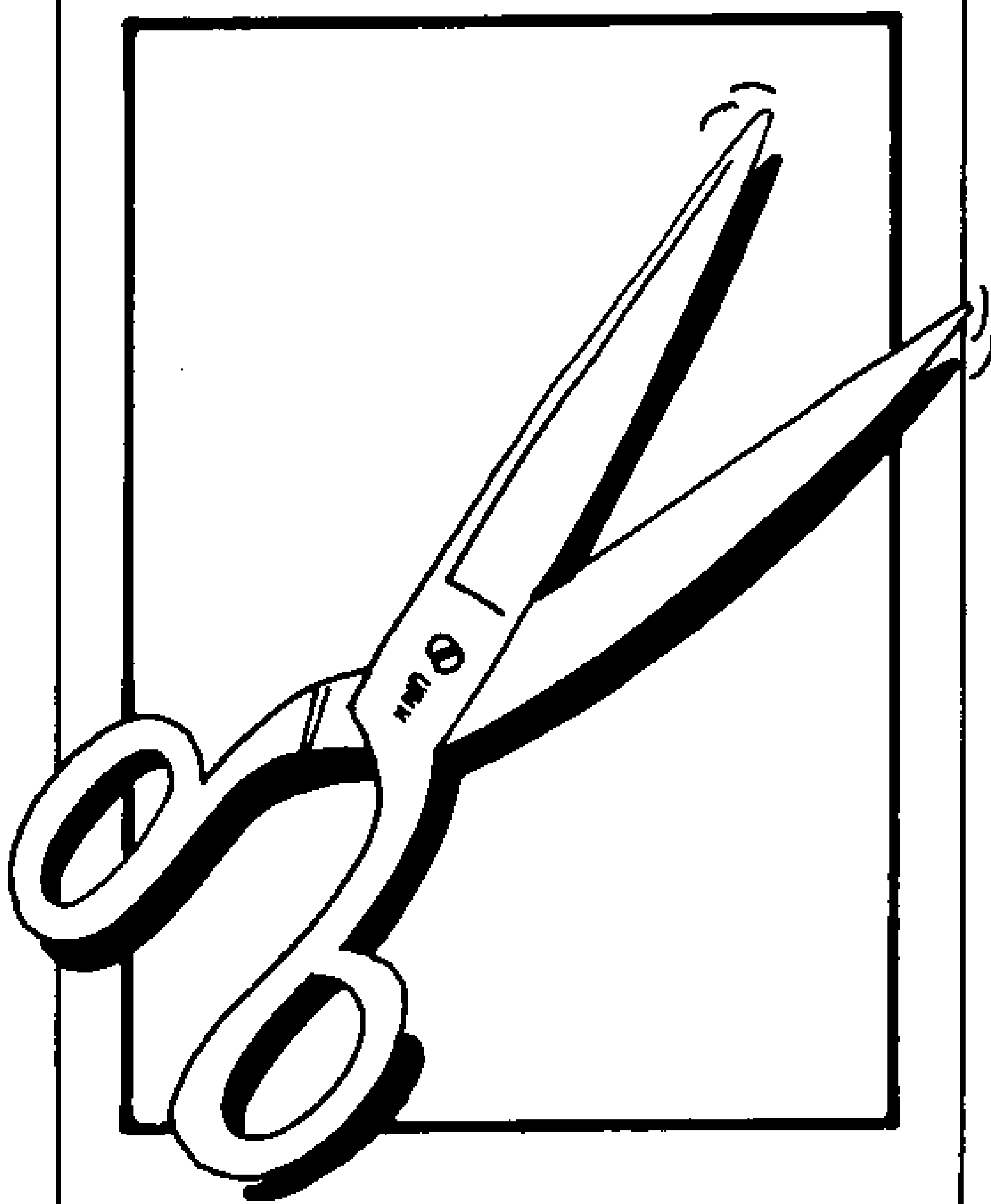
ποιότητα, πέσανε με τα μούτρα στο «Νέο Κύμα».

Η ιστορία άρχισε από το ραδιόφωνο. Μας τσακίσανε στο Λάκη Παππά, στο Ζωγράφο, στην Αστεριάδη (ακόμα και δίσκο είδαμε φέτος, ο Πουλόπουλος, με τραγούδια του «Νέου Κύματος»). Όποια ώρα και ν' ανοίξεις το ραδιόφωνο ακούς αυτή τη λιγούρα για φεγγάρια - χέρια - μαχαίρια με δύο ακορντάκια και φωνές τζάμπα πάθος.

Τέλος Μαΐου, το πράγμα πήρε μεγαλύτερη διάσταση. Αυτά τα βρυκολακισμένα τραγούδια βγήκαν στην τηλεόραση σε μόνιμη εβδομαδιαίτη εκπομπή κάθε Σαββατόβραδο.

Τι να πει κανείς τώρα για το περιεχόμενο της εκπομπής; Πραγματικά, δεν αξίζει τον κόπο ούτε αράδα να γράψεις! Για λύπηση είναι όλο το θέαμα και ακρόαμα.

Αμάν όμως, ρε παιδιά. Ας λυπηθεί κάποιος και μας τους τηλεθεατές και ακροατές! Δεν πάει άλλο αυτό το πράγμα, κόφτε το!

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ Ναι, αλλά «λίγη»

Με μεγάλη έκπληξη πληροφορηθήκαμε τελευταία ότι εξακολουθεί να υπάρχει και να λειτουργεί στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως επιτροπή προληπτικής λογοκρισίας για τα τραγούδια! Όπως και πρώτα δηλαδή, όποιος θέλει να βγάλει ένα

δίσκο πρέπει να στείλει στην επιτροπή αυτή —δεν ξέρω σε πόσα αντίτυπα— τους στίχους και τη μουσική (σε νότες) των τραγουδιών για να αποφανθούν κάποιοι εκεί μέσα για το αν είναι ώριμος ή όχι ο ελληνικός λαός ν' ακούσει και να κρίνει μόνος του κάποια μουσικά κομμάτια!

Εδώ δεν είναι χώρος, ούτε και χρόνος για αντιπολίτευση (το αντίθετο μπορεί...). Αλλά όχι και λογοκρισία! Είναι στοιχειώδες δημοκρατικό (και όχι σοσιαλιστικό) δικαίωμα να εκφράζεται ο καλλιτέχνης ελεύθερα. Ό,τι κι αν γίνει. Και σαχλαμάρες, και κακοήθειες και βωμολοχίες και ό,τι άλλο του κατέβει. Το κοινό, οι ακροατές του —και οι ειδικοί μαζί, γιατί όχι— θα τον κρίνουν. Άλλωστε πια δεν μπαίνει θέμα ποιότητας. Απ' ότι πληροφορηθήκαμε μπαίνει θέμα προστασίας κάποιων θεσμών (του κοινοβουλίου λ.χ. που «πρόσβαλε» κάποιο τραγούδι των Μουσικών ταξιαρχιών, το οποίο είχε περιπέτειες με τη λογοκρισία, της εκκλησίας ενδεχομένως ή και της «δημοσίας αιδούς»! Σιγά την αιδώ!...). Και είναι αλήθεια —πρέπει να το πούμε κι αυτό— ότι δεν είναι ίδια η τωρινή λογοκρισία με την προηγούμενη. Ελάχιστα κρούσματα παρατηρήθηκαν και σε περιπτώσεις που θεωρούν —οι ίδιοι, έστω— κραυγαλέες.

Είναι όμως αστείο! Κινδυνεύει το κοινοβούλιο αν κάποιος σ' ένα τραγούδι το προσβάλλει χυδαία; Κινδυνεύει η εκκλησία ή κινδυνεύουν τα χρηστά μας ήθη από κάποια βρωμοκουβέντα;... Η τηλεόραση απ' τα γήπεδα μεταδίδει κάμποσες κάθε Κυριακή!

Στο κάτω-κάτω υπάρχει κι ο εισαγγελέας αν βγει πια τίποτα τόσο φοβερό!

Λοιπόν, για να τελειώνουμε, δεν είναι θέμα για συζήτηση πια η λογοκρισία. Είναι άχαρο και βαρετό να επαναλαμβάνεις επιχειρήματα για ένα ζήτημα τελειωμένο. Ας καταργηθεί να τελειώνουμε. Είναι θέμα αρχής. Και στο κάτω-κάτω, φίλοι πασοκίτες, είναι κακό για το κόμμα που ψηφίσαμε το 48% του ώριμου ελληνικού λαού. Μην ζηγιέστε έτσι!

Ο ΚΩΤΣΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τα παιδιά του κόσμου παίρνουνε τη σάκκα επ' ώμου και πηγαίνουνε στα σχολειά να διαβάσουνε αλφαβήτες να ξεστραβωθούνε.

Ο Κώτσος αιτία τυγχάνων φιλόμους, δεν πάει. Παίρνει το «σέο» του υπό μάλης, τραβάει για το βουνό, την ξαπλάρει και άδει. Η μάνα μου με έστελνε γράμματα για να μάθω, και γω έμαθα ... τον κακό μου το φλάρο έμαθα.

Τα παιδιά του κόσμου πάνε στα λύκεια και στα πανεπιστήμια.

Ο Κώτσος αιτία το «άσμα» δεν προφταίνει ούτε εκεί. Ξανατσάκωνει το μурμουρίκο ανά χείρας, τα δίνει για το καπηλειό, ρίχνει τα κρασσά του, εκφράζει μελωδικά το παράπονό του περί την αδικία προς τέρψιν της ομοιοπαθούς ομήγυρις και ξοφλάει ως εκ τούτου την υποχρέωση περί το κέρασμα.

Άμα το σηκώνει η περίστασις κάνει και καμιά «σφουγγάρα» προς κάλυψη των μασικών αναγκών της αύριον, και για να κοροϊδέψει την αμάθεια και την ξεφτίλα του, βαφτίζει το καπηλειό Πανεπιστήμιο.

Τα παιδιά του κόσμου παίρνουνε κάποιο επίσημο χαρτί και καμαρώνουνε.

Ο Κώτσος μη διαθέτων προσόντα για να κonomίσει επίσημο χαρτί, σκουπίζεται με εφημερίδα.

Τα παιδιά του κόσμου πορεύονται από τις διαβάσεις.

Ο Κώτσος λόγω το μπέρδεμα του έβδομο κιλού, στάθηκε φύσης αδύνατος να κεντραριστεί μια φορά, να πατήσει μια φουλάρα να την πιάσει στον ύπνο.

Τα παιδιά του κόσμου βολεύονται με κάποιο μεροκάματο, μιστό, σύνταξη, επιχορήγηση, τουφομισθία.

Ο Κώτσος μια υποτροφία κonomίσε, υποτροφία ισόβια.

Τα παιδιά του κόσμου έχουνε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ο Κώτσος μήτε που γνωρίζει την μαντάμ. Περίλθαψη... Περίλθαψη...

Τα παιδιά του κόσμου έχουνε κάποια ασφάλεια για την ζωή.

Ο Κώτσος ακούει ασφάλεια και του κόβεται η ζωή.

Τα παιδιά του κόσμου δικαιούνται δανείου να αγοράσουνε τούβλα, να χτίσουνε κανά ντουβάρι.

Ο Κώτσος δεν δικαιούται, καθόσον ο ίδιος αυτοπροσώπως, και τούβλο και ντουβάρι.

Τα παιδιά του κόσμου το Χριστούγεννο και το Πάσκα παίρνουνε το «δώρο» τους.

Ο Κώτσος και στα δυο περιστατικά σφίγγει την σπατάλη της μάσας για νάχει καβάντζα κανά κουτσουράκι να δώσει στον «έρανος της αγάπης» να λιγδόσουνε τ' άντερό τους οι ερανιτζίδες και να μην τον μαρκάρουνε για βέρτζινο.

Τα παιδιά του κόσμου πάνε στο «λόγο», ακούνε τους αρχηγούς και λένε: Σωτήρας μας!!

Ο Κώτσος πάει στο λόγο, αλλά επειδή δεν του πέφτει λόγος δεν ακούει. Ο Κώτσος μπανίζει τις σημαίες που κρατάνε τα παιδιά του κόσμου, και λογαριάζει: Νά-ναι δέκα χιλιάδες ... δεκαπέντε ... μπα γύρω στις είκοσι είναι. Πόσο να χρεώσεις χοντρικώς; Πράσινο και κομμάτι; Πεντακόκια δια το είκοσι χιλιάδες ... μηδέν. Μηδέν συν μηδέν μηδέν, δύο οι πέντε δέκα, σύρομεν γραμμήν, επτά μηδέν κι ένας άσος που τους μπαίνει μπροστά ... μμμμ μμμμ Δέκα εκατομμύρια!!! Τι λε ρε μάγκα!. Δέκα εκατομμύρια μόνο για παντιέρες του λόγου του Σωτήρα να πούμε; Άντε τώρα να βρεις εσύ πόσο χρεώνεται ολάκαιρη η Σωτηρία...

Τα παιδιά του κόσμου πολεμάνε με κάθε τρόπο να διακριθούνε στην κοινωνία και τελικά τα καταφέρνουνε.

Ο Κώτσος πολεμάει με κάθε τρόπο να διακρίνει την κοινωνία και τελικά δεν τα καταφέρνει.

Τα παιδιά του κόσμου το βραδάκι φοράνε τις ρόμπες τους, πίνουνε τα J εν Βτους, βάνουνε στα πικάπια τους μουζικές του απαλού, παίρνουνε αγκαλίτσα το παρδαλό ή την κυρία τους, θαυμάζουνε τον κόσμο του άσματος και λένε:

— Τι υπέροχον να ήμην καλλιτέχνης!

Ο Κώτσος το βραδάκι ρίχνει την πατατούκα του, πίνει το μέτριο - βαρύ του στο βιαστικό, παίρνει αγκαλίτσα το ζητιανό-

ξύλο, ανοίγει την πόρτα, και παγαίνοντας για το «Πανεπιστήμιο» σκεύεται: Τι ματζούνι νάσαι παιδί του κόσμου!! Αλλά είναι τελεσίδικα κώτσος.

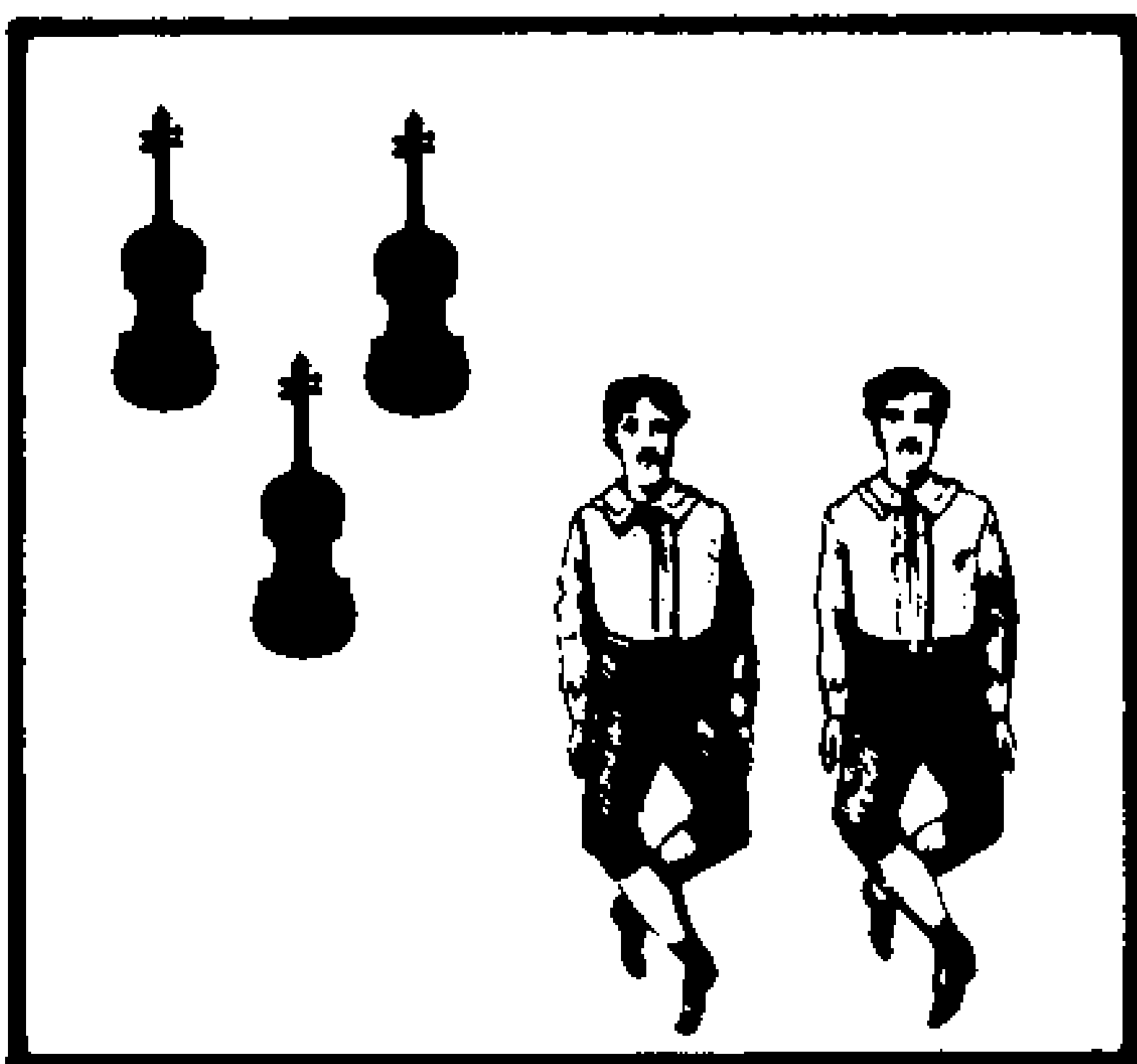
Ακης Πάνου

ΤΟ ΔΙΔΥΜΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ!

Η παρακάτω είδηση δημοσιεύτηκε στον «Ταχυδρόμο» 10.6.82: «Τριάντα νέα παιδιά, όλα εντελώς άγνωστα και ταλαντούχα διάλεξε ο Μάνος Χατζιδάκις για την «Πορνογραφία» του. Από τους 400 και πλέον υποψήφιους, που πέρασαν από τις «οντισιόν» στο θέατρο Ρεξ, διαλέχτηκαν οι πιο καλλίφωνοι και οι πιο επιδέξιοι χορευτικά, για να στελεχώσουν το μουσικό πολυθέαμα που στήνεται ήδη στο Αθηναϊκό Κηποθέατρο. Κι όσο για τα κείμενα, αυξάνονται και πληθύνονται, καθώς περνούν οι μέρες και οι συγγραφείς παραδίδουν τους καρπούς τους! Ήδη έχουν παραδώσει κείμενά τους τα παιδιά της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού «ΑΜΦΙ», ο Ζάχος Χατζηφωτίου, ο Αντώνης Κυριακούλης και αρκετοί άλλοι ανώνυμοι κειμενογράφοι. Ο Μάνος Χατζιδάκις διαβάσει, διαλέγει και απορρίπτει και κανείς ακόμα δεν γνωρίζει τι ακριβώς θα συμβεί επί σκηνής Αθηναϊκού Κηποθέατρου —πλήν του γεγονότος πως κάτι θα συμβεί!»

Η αναδημοσίευσή της στο «ντέφι» γίνεται για να τιμηθεί η συνεργασία Ζάχου - Χατζιδάκι.

ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Εδώ και λίγα χρόνια στον Πειραιά λειτουργεί η «Εταιρεία για τον Κινηματογράφο την Τέχνη και τον Πολιτισμό» κι έχει να επιδείξει μια αρκετά πλούσια δραστηριότητα που την κάνει να είναι ο πιο σημαντικός πολιτιστικός φορέας της πόλης.

Το χειμώνα οργανώνει βδομαδιατικές προβολές στο «Σινεάκ» και το καλοκαίρι συνεργάζεται με τον κινηματογράφο «Άνεση» συμμετέχοντας στον προγραμματισμό των προβολών της. Έχει διοργανώσει λαϊκά γλέντια, εκδηλώσεις με άλλους φορείς και περιοδικά πάνω σε κοινωνικά και πολιτιστικά θέματα.

Πριν από δύο μήνες περίπου διοργάνωσε με πολύ μεγάλη επιτυχία τις «Μουσικές Τρίτες» στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά που διάρκεσαν τρεις εβδομάδες. Σ' αυτές εμφανίστηκαν μερικοί από τους κορυφαίους της δημοτικής μας μουσικής όπως ο Μαθιός Μπαλαμπάνης, ο Κυριάκος Κωστούλας, ο Καρυοφύλλης Δοϊτσίδης, ο Γιώργος Αραπάκης, καθώς και η Γιώτα Βέη. Στις υπόλοιπες εκδηλώσεις παρουσίασε τον Λουκιανό Κηλαηδόνη, τον Πέτρο Πανδή και τον Νότη Μαυρουδή.

Για τις 12 του Ιούνη πρόσκληση της ΕΚΙΤΕΠ καλούσε εμάς που «το νέφος της αιθαλομίχλης μας έχει μπει στην μύτη» που οι επιθέσεις των Ισραηλινών κατά των Παλαιστινίων και οι μάχες μεταξύ της πάλαι ποτέ Μεγάλης Βρετανικής Αυτοκρατορίας και της κεντρίας δικτατορίας της Αργεντινής μας «τη δίνουν», που έχουμε βαρεθεί να ακούμε μόνο λόγια για μοναξιά, αποξένωση, κρίση, έλλειψη φίλων, και μεγά-

λων ερώτων και θέλουμε να κάνουμε κάτι γι αυτό...» να πάρουμε μέρος στο λαϊκό γλέντι που έκανε στην πλαζ «βοτσαλάκια» του Πειραιά, μια όμορφη πλαζ, εξαιρώντας βέβαια τη βρώμικη θάλασσα, γεμάτη δέντρα και τεράστιους ανοιχτούς χώρους. Πάνω από δυο χιλιάδες άτομα συγκεντρώθηκαν εκεί και ξέδωσαν μ' ένα πραγματικά τρικούβερτο γλέντι, απ' αυτά που γίνονται σε αραιά χρονικά διαστήματα.

Με εξασφαλισμένη την καλή διοργάνωση από άποψη μικροφωνικών εγκαταστάσεων, άνεσης χώρου, και με σωστή δόμηση του προγράμματος ο κόσμος χόρεψε ασταμάτητα μέχρι το τέλος. Η όμορφη διάθεση που φτιάχτηκε από τους παλιούς ρεμπέτες με την καλή τους την εμφάνιση, έφτασε στο αποκορύφωμά της με το περίφημο συγκρότημα των Κονιτοπουλαίων. Πάνω από 700 άτομα χόρευαν ξέφρενα τα νησιώτικα τραγούδια μας σηκώνοντας σύννεφα σκόνης και δημιουργώντας, γι αυτόν που τα έβλεπε από μακριά, την εικόνα μιας άγριας μάχης με σφαίρες τις αλλέγκρες νότες των τραγουδιών.

Βέβαια δεν λείπανε από το γλέντι, χωρίς όμως να το αλλοιώνουνε, και οι εκδηλώσεις των λεγόμενων «φρικιών» που έχουν γίνει το αλατοπίπερο κάθε τέτοιας διοργάνωσης.

Εμφανίστηκαν τα ελληνικά ροκ συγκροτήματα «Αποχαύνωση», «Cellofan», «Κάπτουν Νέφος», ο μίμος Λήο, ο Κούλης Σκαρπέλης, ο Οδυσσέας Μοσχονάς, ο Καλφόπουλος, η Ιωάννα Γεωργακοπούλου, η Αλεξάντρα, ο Μουφλουζέλης και ο Κώστας Ρούκουνας σε ρεμπέτικα και λαϊκά τραγούδια, η οικογένεια των Κονιτοπουλαίων σε νησιώτικα, και το πρόγραμμα έκλεισε με την κομπανία της ΕΚΙΤΕΠ.

Ευχόμαστε στην ΕΚΙΤΕΠ να επαναλάβει με τον ίδιο ενθουσιασμό τέτοιες παρόμοιες εκδηλώσεις, που την ανθρωπιά τους αποζητάμε όλοι μας.

Σ. Νικολακόπουλος

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΟΛΛΟΙ ΕΜΙΣΗΣΑΝ, ΤΗ ΒΟΥΡΤΣΑ ΚΑΝΕΙΣ

Από έκπληξη σε έκπληξη μας πάει τελευταία ο Στέλιος Καζαντζίδης. Λίγο μετά τον γάμο του έδωσε μια συνέντευξη - σήριαλ στην «Αυριανή», όπου τις ερωτήσεις κάνει ο κ. Μάνος Χάρης και «παρεμβαίνει» —ως ειδικός; ως προσωπικότης; διαλέγετε και παίρνετε— ο κ. Κυριάκος Διακογιάννης, συγγραφέας βιβλίων για την ΚΥΠ, «Πιράνχας» κ.τ.λ.

Η συνέντευξη αυτή είναι ένα μνημείο καπηλείας, κακογουστιάς, ασχετοσύνης, βερμπαλισμού αλλά και επιπολαιότητας από την μεριά του ίδιου του μεγάλου τραγουδιστή.

Για τις ερωτήσεις, τους προλόγους και τις «παρεμβάσεις», τι να πει κανείς! Ένα γραπτό «γλύψιμο» του Καζαντζίδη από τους δυο, αλλά και του Καζαντζίδη προς την «Αυριανή» και το Διακογιάννη, που προξενεί αισθήματα αφόρητης θλίψης.

Είναι γνωστό πως κανένας άνθρωπος δεν άντεξε στο «γλύψιμο». Άμα την πέσεις σε κάποιον κι αρχίσεις τη βούρτσα η αντίστασή του τείνει στο μηδέν. Αλλά, αγαπητέ Στέλιο, τόσο χοντροκομμένο και κακόγουστο γλύψιμο το καταλαβαίνουν και τα παιδιά! Εσύ μασάς έτσι εύκολα; Θα σε κάνουνε νούμερο στο τέλος αυτοί. Για συγκρατήσου λίγο, για κράτα την ψυχραιμία σου! Τι διάβολο προξενιό Καζαντζίδη - Διακογιάννη είναι αυτό; μας κούφανε, πάει!

ΟΙ BLUES BAND ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ...

Οι Blues Band, είναι αυτή τη στιγμή ένα από τα λίγα νέα συγκροτήματα, που το ρεπερτόριό τους ανήκει στο χώρο του παραδοσιακού μπλουζ και ροκ - εν - ρολ. Εξακολουθούν δηλαδή (τόσο στους δίσκους όσο και στις συναυλίες τους) να παίζουν συνθέσεις των Muddy Waters, Willy Dixon, Chuck Berry κ.ά., αλλά και το δικό τους υλικό στηρίζεται σ' αυτές τις φόρμες.

Οι ζωντανές εμφανίσεις τους είναι ενδιαφέρουσες. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι τα δυο κονσέρτα τους που παρακολούθησα τον Ιούλιο του '81 στο Venue του Λονδίνου, ήταν από τα καλύτερα που έχω δει. Νομίζω πάντως ότι οι Blues Band, όπως άλλωστε και οι Dr. Feelgood ή ο Wilco Johnson κ.α. δεν είναι από τα συγκροτήματα εκείνα που τους πάει να δίνουν παραστάσεις σε μεγάλα στάδια, γιατί χάνεται όλη η αμεσότητα και το αίσθημα που τυχόν εκπέμπουν με τη μουσική τους.

Γι' αυτό άλλωστε και το γκρουπ εμφανίζεται συνήθως σε χώρους και κλαμπς χωρητικότητας το πολύ μέχρι 1.000 ατόμων. Είναι και η σύνθεση του κοινού των Blues Band, που είναι τελείως διαφορετική από εκείνη του κοινού των διάφορων new - wave γκρουπς. Ο μέσος όρος ηλικίας κυμαίνεται από 25-35 χρόνια, πράγμα που δε φαίνεται να είναι άσχετο τόσο με το είδος της μουσικής που παίζουν οι Blues Band όσο και με την ιστορία και την ηλικία των μελών του συγκροτήματος.

Οι Blues Band, είναι οι: Πωλ Τζόουνς (πρώην τραγουδιστής των Μάνφρεντ Μαν και ηθοποι-

ός), τραγούδι και φουσαρμόνικα, Τομ ΜακΓκίνες (επίσης Μάνφρεντ Μαν), κιθάρα και μαντολίνο, Γκάρυ Φλέτσερ, μπάσο, Χιού Φλήντ (παλιός συνεργάτης των Τζων Μάγιαλ, Αλέξιος Κόρνερ κ.λ.π.), κρουστά, και Ντέιβ Κέλλυ, κιθάρα.

Το συγκρότημα έχει εκδόσει τρεις μεγάλους δίσκους με τίτλους: "Official Blues Band Bootleg album", "Ready" και "Itchy Feet".

Οι Blues Band θα εμφανιστούν στις 30 και 31 Ιουλίου στο θέατρο του Λυκαβηττού.

Α. Λαδικός

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΤΕΡΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ

*Στο ρωμέϊκο τραγούδι
κάηκε το πελεκούδι
και φωνάζαν από πάνω
γειά σου Παπαϊωάννου*

Δεκαετίες 1940-50, 50-60, ΦΑΛΗΡΙΚΟ, ΧΕΙΛΑΣ, το όνομα του ΤΣΙΤΣΑΝΗ ακούγεται σ' όλη την Ελλάδα, καμιά Κυριακή δεν είναι συνεφιασμένη και οι Τζιτζιφιές έχουν το δικό τους ήρωα, όπως το 65-70 η υπόλοιπη Ελλάδα έχει τον Νίκο Ξανθόπουλο, κι ο ΗΡΩΑΣ αυτός είναι ο ΓΙΑΝΝΗΣ ο ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ. Όταν σκοτωνόταν ο Παπαϊωάννου στα 1972 εγώ ήμουν 13 χρόνων και δεν έμαθα τίποτα γι' αυτό, παρά 2-3 χρόνια αργότερα, όμως «Άνοιξε, άνοιξε γιατί δεν αντέχω / φτάνει πιά, φτάνει να με τυραννάς», ήταν το τραγούδι που μας έκανε για χρόνια να τριγυρνάμε σα ζαβλακωμένοι και στα κάθε - τρεις - και - πέντε πανηγύ-

ρια ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΝΤΡΕΑΣ ΖΕΠΟΣ ήταν το πρώτο νούμερο. Διαβάζουμε βέβαια στο Πάνθεον και το Ρομάντζο για την διάσημη δυάδα Τσιτσάνη - Παπαϊωάννου στα φάληρα, παρ' όλα αυτά τον μπάρμπα Γιάννη που λέει ο Χατζηδουλής δεν αξιώθηκε ποτέ να τον δούμε να παίζει μπροστά μας. Ούτε μάθαμε για τις ανακατωσούρες του στην Αμερική — γειά σου Παπαϊωάννου που βρήκες το κουράγιο και την περηφάνεια σε καιρούς ανάποδους να γράφεις 50 σελίδες σενάριο για το πως σου αγοράσανε οι γυναίκες σου αμάξι στην Καλιφόρνια. Όμως ποιός μπορεί να ξεχάσει τη ΜΕΓΑΛΗ σου στροφή «Τα καλύτερά μου χρόνια / κι ένα σπίτι δίπατο / μες στα χέρια τα δικά σου / από την σκληρότητά σου / πήγανε περίπατο»;

Α! ρε καημένε Γιάννη Παπαϊωάννου, που βάλθηκες με το βιβλίο σου ν' ανακατώσεις τις βρωμιές των εταιριών δίσκων, να ξευτιλίσεις αυτούς που βγήκανε σε κάθε περίπτωση λάδι, αυτούς που έκλεισαν το στόμα του Καζαντζίδη, νόμισα κι εγώ πως θα' γραφα πέντε κουβέντες για το βιβλίο σου, αλλά μου κόπηκε η όρεξη στη μέση. Εσύ ούτε τον δικό σου τίτλο δεν αξίωσες να δεις, κι εγώ κάθομαι να κάνω φιλολογία.

Γιάννης Τζώρτζης

Η «ΚΑΨΟΥΡΑ» ΤΟΥ ΜΟΡΙΣΟΝ...

Δευτέρα μεσημέρι Καλοκαιράκι... Ο Νίκος, γείτονας από την Α' Λυκείου που τον βοηθάω στα «Ελληνικά», μπαίνει στο σπίτι χαμογελαστός και ιδρωμένος, κρατώντας ένα μπλε χοντρό τετράδιο.

«Γεια χαράαα!» μου λέει. «Το λεύκωμα της Φωτεινής που σου' λεγα. Άντε γράψε τίποτα καλό να τους κουφάνω. Και κύττα να της γράφεις ένα καλό τραγούδι... Ξένο... Μη γράφεις τίποτα από τις μ..... που ακούς... Ή άντε ... γράψε Κόκκοτα που αρέσει και στην μάνα μου, τ' Αγοροκόριτσο».

Βαριά στους ώμους μου πέφτει η μουσική ευθύνη για την Φωτεινή

και το λεύκωμά της.

Και να πάρει η ευχή δεν θυμάμαι και τ' αγοροκόριτσο. Μετά το μάθημα ξεφυλλίζω το λεύκωμα. Βλέπω τις φωτογραφίες απ' τα κοριτσάκια που γράφουν μέσα. Όλα τάξερα μικρά... Μεγαλώσανε...

Μπράβο! Χαρά στους πιτσιρικάδες που θα τα χαρούνε. Φτάνω στις σελίδες με τις μουσικές αφιερώσεις...

Μια φωτογραφία του Αδαμαντίδη φιγουράρει πρώτη κι έγχρωμη «μορφονιά και μορφονιός» από την Τασούλα στη Φωτεινή. Με πολλή αγάπη!

Άλλη σελίδα: «Αγαπησέ με» Να σου ξέ ο Θέμης σκέφτομαι. Μπράβο! Νέο παιδί κι όμορφο κι έχει μεγαλώσει και στη Σουηδία!

Μετά ο ELVIS από τον Τάκη το ροκά, BONEY M απ' το Γιούρα τον Πόντιο κι ύστερα η Αννούλα η Βίση (κι αυτή τόσο όμορφη!). Και πιο πέρα οι «Pink Floyd» με τον τοίχο τους.

Από δώ αρχίζει το δράμα μου... Τι να γράψω;

Τρέχω στο πικάπ. Βάζω τον Παπακωνσταντίνου που μ' αρέσει πολύ.

Αμέσως σκέφτομαι τον Νίκο να μου λέει:

«Πάλι μ..... έβαλες».

Αλλάζω δίσκο. Βάζω τη Χαρούλα.

Τον ξαναβάζω.

Βάζω Σαββόπουλο «Θαλασσογραφία».

Ανοίγει η πόρτα μπαίνει ο Νίκος με βλέμμα καχύποπτο. Τον κυτάω σαν το μικρό παιδί που έχει σπάσει ένα πιάτο απ' το καλό σερβίτσιο της μάνας του.

Αμέσως με κατακεραυνώνει:

«Τι μ..... έβαλες πάλι... Βάλε Pink - Floyd ν' ακούσουμε!»

«Α! θέλεις τον τοίχο».

«Ποιόν τοίχο ρε! Το Wall, τους Pink - Floyd!».

Βάζω το σουξεδιάρικο του δίσκου για να τον ευχαριστήσω:

Ε... Teachers leave the kids alone Ο Νίκος φτιάχνεται, τραγουδάει κι αυτός:

«Ε χίτσε λιβ δε κτς the love»!

Και γυρνάει σ' εμένα ενώ ήδη μου έχει κάνει τράκα τσιγάρο για να κάνει την διαπίστωση:

«Τους π..... φωνάρες!»

Ξαφνικά με πιάνει απ' το μπράτσο και μου λέει έξαλλος: «Είμαι καψούρης!!!»

«Με ποιάν»; του λέω.

«Με την Μαρίνα που μένει πάνω από το βενζινάδικο. Δε θα στόλεγα μα έχε χάρη που με καψούρεψε το τραγούδι. Τους κερατάδες κάτι καψούρικά που βγάζουνε!

Doors έχεις ακούσει; Κι αυτοί όλο καψούρικά βγάζουνε!

Ο Μόρισον φοβερός!»

Αγριεύω και γεμάτος εκδικητικό πάθος του πετάω ένα αυτοσχέδιο κουφό.

«Ξέρεις με ποιάν είναι καψούρης ο Μόρισον»;

«Όχι» μου λέει γεμάτος αγωνία...

«Με την Βουγιουκλάκη!»

Τέζα ο Νίκος — Άνετος εγώ! Περστικά μας.

Χ. Προμοίρας

● Η «ΜΙΝΩΣ» έκανε μια εκδήλωση παρουσίασης δυο νέων τραγουδιστών. Κάλεσε τηλεγραφικά μια σειρά ανθρώπων «της δουλειάς» σε κάποιο μπαρ της Αθήνας και ανάμεσα σε κουβέντες, σχόλια και ποτά ο Βασίλης Νικολαΐδης και η Μελίνα Τανάγρη έπαιξαν και τραγούδησαν τραγούδια από τους πρωσωπικούς τους δίσκους, που κυκλοφόρησε η εταιρεία.

Λίγο ο πρόλογος, λίγο ο χώρος και πολύ περισσότερο η ίδια η παρουσία των δυο καλλιτεχνών, που έπαιξαν χωρίς μικροφωνική, βοήθησαν να δημιουργηθεί μια ζεστή ατμόσφαιρα και να ξεχαστεί κάπως πως όλη η ιστορία ήταν μέσα στο πρόγραμμα της διαφημιστικής εκστρατείας. Μια εκδήλωση με πολύ ανθρωπιά που πέτυχε απλά να κεντράρει την προσοχή των παρευρισκομένων στα δυο νέα —στη δισκογραφία— πρόσωπα.

Τέτοιες πρωτοβουλίες βοηθάνε όλους. Τις εταιρείες, τους ενδιαμεσους και τους δημιουργούς, να κάνουν πιο ευχάριστα τη δουλειά τους.

● Με επιμελητή παραγωγής το ΘΟΔΩΡΗ ΜΑΝΙΚΑ τελείωσε η ηχογράφηση του δίσκου του σχή-

ματος «ΧΑΝΟΜΑΙ ΓΙΑΤΙ ΡΕΜΒΑΖΩ». Η κυκλοφορία τοποθετείται κάπου μεταξύ Αυγούστου και Σεπτεμβρίου. Τα κομμάτια είναι γνωστές συνθέσεις των παιδιών που έπαιξαν στις διάφορες ζωντανές εμφανίσεις τους. Στο δίσκο ακούγεται μαζί τους και η Ελευθερία Αρβανιτάκη ή σκέτη Ελευθερία.

● Από ηχογραφημένο υλικό 40 περίπου τραγουδιών κυκλοφορεί σύντομα ο πρώτος δίσκος του πατρινού τραγουδιστή ΜΠΑΜΠΗ ΓΚΟΛΕ. Τραγούδια ξεχασμένα σε φθαρμένους δίσκους μέσα σε μπαούλα κι ανέκδοτα προφορικά διατηρημένα. Συνθέσεις του ΣΚΑΡΒΕΛΗ, του ΜΠΑΤΗ, του ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑ, και νεοτέρων όπως του ΤΖΟΥΑΝΑΚΟΥ διάλεξε ο ΓΚΟΛΕΣ για να ηχογραφήσει. Ο Γκολές, 35 χρονών, γνωστός στην Πάτρα, ίσως είναι ο πρώτος νέος ρεμπετοχτυπημένος που άρχισε να τραγουδάει σε μαγαζιά αυτά τα τραγούδια, από το 1965. Καλός μπουζουξής παίζει ακόμα κιθάρα, μπαγλαμά, μπάντζο (διπλόχορδο - κλειστό) ούτι και λαούτο. Η ηχογράφηση με πολύ προσοχή προσεγγίζει τον παλιό ήχο ψάχνοντας μόνο για την αισθητική και την ατμόσφαιρα.

Έκτακτα συμμετείχαν μουσικοί όπως ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, ο ΘΩΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ο ακορντεονίστας ΦΑΙΔΩΝΑΣ ΛΙΟΝΟΥΔΑΚΗΣ, ο ΜΕΘΥΜΑΚΗΣ, και η ΕΛΕΝΙΤΣΑ η ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ με το κλαρίνο της. Ας φυλάξουμε την όρεξή μας. Κι ας περιμένουμε τραγούδια για γλέντια. Το λαϊκό μας τραγούδι περνάει τη μεταπολίτευσή του.

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1 καί 2 Σεπτέμβρη ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΜΥΡΝΕΪΚΑ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1922 - 1982)

Μέ την ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, το ΝΤΕΦΙ οργανώνει δυο λαϊκές συναυλίες με γνωστούς καλλιτέχνες του παλπού και νέου ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ και καταπληκτικές ορχήστρες.

Πληροφορίες και Εισιτήρια:

ΝΤΕΦΙ 6449.105 - 8643.852

ΡΟΡ - II Τσακαλωφ και Πινδαρου, 3601.729 - 3630.868

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ Γραβίας 7, 3601.591

JAZZ - ROCK Σίνα και Βησσαριωνος, 3627.726

ΧΝΑΡΙ Κιαφας 5 (Ακαδημίας), 3605.493

ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ακαδημίας και Ιπποκρατους (Στοα), 3600.235

ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Πανεπιστημίου 25-29 (Στοα), 3229.560

ΠΟΡΕΙΑ Σολωνος 77, 3631.622

ΣΤΡΟΦΗ Σπ. Τρικούπη και Στουρναρα (Εξαρχεια), 3636.906

MUSIC CORNER Πανεπιστημίου 36, 3636.815

DACAPO Σταδίου 30, 3243.247

PHILODISC Γαμβετα 1, 3631.450

MUSIC και VIDEO CLUB Γαμβετα 5, 3640.965

ΖΟΖΕΦ Χ. Τρικούπη 83, 3641.520

ΑΙΧΜΗ Χ. Τρικούπη 50, 3608.960

50 - 50 Σκουφα 50, 3637.100

ΠΑΛΑΙΟΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ, Σολωνος 62, 3610.839

ΠΡΙΣΜΑ Μπουμπουλινας 48 (Πειραιας), 4172.366

ΜΠΟΣΤΑΝΟΓΛΟΥ Κολοκοτρωνη 92 (Πειραιας), 4112.258

ΖΟΖΕΦ Ζωσιμαδων 20 (Πειραιας), 4174.070

Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 2ας Μαΐου 32 (Ν. Σμυρνη), 9342.814

FILOPHONE Δαμαρεως 62 (Παγκρατι), 7510.628

ΗΧΟΣ Κωνωνος 41 (Παγκρατι), 7517.741

JUKE BOX Θησεως 143 (Καλλιθεα), 9583.222

Α. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Αργολιδος 1 (Αμπελοκηποι), 6911.724

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ
(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX
(ACBA)

SPHINX
ΕΠΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΝΖΡΡΡΤ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

*Ρεμπέτικα με την καλή έννοια
του Γιάννη Καλαϊτζή*

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΔΙΔΑΣΚΕΛΑΖΟΜΕ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ;

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ! ΕΜΕΝΑ ΣΤΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΞΕΡΟΥΝΕ
ΟΛΕΣ ΟΙ ΓΚΟΜΕΝΕΣ, ΕΔΩ
ΕΙΜΑΙ ΠΙΟ ΑΓΝΟΣΤΟΣ ΚΙΑΠ'
ΤΟΝ ΑΡΓΥΡΗ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ
ΤΑ ΠΑΝΘ, ΤΑ ΠΕΡΙΒΡΑΧΙΟΝΙΑ)))

ΝΑ ΕΚΕΙ
ΠΟΥΛΑΝΕ
ΤΟΝ
ΟΔΗΓΗΤΗ

ПОЛУ,
КУРИ Е,
НТИЗЕР

POUKOUNAZ
EINAI

ΤΙ
ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ
ΕΔΩ ΣΑ
ΜΠΑΤΣΟΙ;
ΠΑΜΕ
ΠΑΡΑ
ΜΕΣΑ /

Μ'ΑΥΤΟΥΣ; ΜΕ ΤΑ ΦΡΙΚΙΑ;
ΜΟΛΙΣ ΑΚΟΥΣΑΝΕ ΒΟΤΣΑΛΑΚΙΑ
ΤΡΕΞΑΝΕ ΠΑΤΕΙΣ ΜΕ ΠΑΤΕ
ΣΕ, ΚΑΙ ΓΙΑΥΤΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΕΝ
ΥΔΡΟΝΕΙ Τ'ΑΥΤΙ ΤΟΥΣ

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΟΙ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ;

ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ
ΚΑΝΕΙ ΚΙΑΥΤΟ. ΕΔΩ ΜΙΑ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΑΝΟΙΓΕΙΣ ΚΑΙ
ΕΧΕΙΣ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ
ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ ΠΟΣΟ ΜΑΛΟΝ
Ο ΑΝΤΡΕΑΣ ΠΟΥ
ΑΝΟΙΞΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΧΕΣΤΑ ΤΑ ΚΟΛΟΠΑΙΔΑ
ΟΤΑΝ ΘΑΡΘΕΙ Ο
ΤΖΙΝ ΛΗ ΧΟΥΚΕΡ
ΘΑ ΒΡΕΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΝΑ ΤΑ ΣΑΚΑΤΕΥΕΙ
ΣΤΟ ΦΥΛΟ

Η ΜΕΛΙΝΑ ΕΧΕΙ
ΟΡΓΩΣΕΙ ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ, ΕΚΑΝΕ
ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ
ΤΟ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ //
ΤΑ "ΕΥΡΩΠΑΙΕΙΑ

ΟΠΩΣ
ΤΟΤΕ
ΜΕ ΤΟΥΣ
"ΠΟΛΙΣ"

XAXA
VAVV

ΝΑΙ ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ
ΠΟΥ Ο
ΡΙΖΟΣ ΠΑΣΤΗΣ
ΕΓΡΑΦΕ
ΣΤΥΝΟΜΙΚΟ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΕΠΙΣΟΔΙΑ //

XEXE
XIXI

ΓΙΟΥ ΤΟΚ
ΤΟΥ ΜΑΤΣ
ΜΑΪ ΜΠΕΪΜΠΟΥ
ΤΟΥ ΜΑΤΣ

ΝΟΝΤΑ
ΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ
ΜΠΛΟΥΖ

XA
XA
XA

ΠΕ ΝΟΝΤΑ ΕΣΥ ΜΟΥ 'ΧΕΣ ΠΕΙ ΟΤΙ
 ΓΕΝΝΗΘΗΚΕΣ ΣΤΗ ΣΟΥΔΑ ΤΗΣ
 ΠΑΛΙΑΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ
 ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ ΚΑΙ ΤΩΡΑ
 ΜΑΣ ΤΗΝ ΒΓΑΙΝΕΙΣ ΡΟΚΑΣ;

ΝΑΙ ΑΛΛΑ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ
ΕΠΑΙΞΕ ΣΑΦΟΦΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ
ΤΖΑΖ

-ΤΗΝ
ΠΟΙΔΑ;

ΤΗΝ
ΣΤΕΛΑ
ΓΚΡΕΚΑ

XA
XAXAXA

ΕΝΝΟΥΣΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Η ΚΑΝΤΙΡΑ
ΤΖΑΖ Η ΚΑΝΤΙΡΑ

ΣΚΡΟΜΗ ΣΚΑΤΕ ΤΡΙΣΤΕ
ΧΛΑΤΕ ΧΛΟΥΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΧΛΟΥΤΕ Μ'ΑΥΤΑ ΚΑΙ
ΧΛΑΝ Μ'ΑΥΤΑ
ΧΑΧΑΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΗ
ΤΟΥ
ΠΑΠΑΣΤΕ-
ΦΑΝΟΥ

K. TSIMPANOGIANIS